

det ville have nogle store implikationer for al importeret elektronik, hvis vi som det eneste land lavede et forbud nu.

Det er vel også nogle af de samme betragtninger, som både Holland og Sverige har gjort, da de har taget deres forslag om et ensidigt forbud af bordet.

Så vil jeg gerne sige, at da det jo er et grænseoverskridende problem, er der altså mere fornuft i og mere vidsyn i at få et forbud i EU og finde nogle alternativer, i stedet for at vi bare tager problemstillingen op i Danmark og så ser, at det stort set ikke hjælper på den samlede forurening.

Så spørger fru Pernille Blach Hansen, om ikke Danmark skulle være foregangsland. Jamen jeg mener, vi er et foregangsland. Ministeren har bl.a. redegjort for, at man i øjeblikket er i gang med en frivillig aftale om at fjerne ftalater fra legetøj også til større børn. Det er da at gå foran og vise andre lande i EU, at det faktisk kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, argumentet om, at Danmark er et lille land, og at det ikke kan lade sig gøre, er tilbagevist af den ene gang, hvor vi vitterlig har gjort noget, og hvor det har rykket, og hvor det har virket, nemlig i forhold til ftalaterne i legetøj til små børn. Der gjorde vi jo alt det her, hr. Søren Gade står og siger ikke kan lade sig gøre, fordi vi er for lille et land og det ikke er muligt. Der gjorde vi noget. Det rykkede, vi fik de andre i EU overbevist. Hvorfor kan vi ikke være lige så aktivistiske og aktive i forhold til mange andre skadelige hormonforstyrrende stoffer, som vi ved påvirker menneskers sundhed?

Hvorfor kan vi gøre det i forhold til ftalaterne i legetøj til små børn, men ikke, når det handler om bromerede flammehæmmere, som stort set findes i al elektronik og påvirker os alle sammen? Virkede det måske ikke med hensyn til ftalaterne i legetøj til små børn? Jo, det gjorde det. Hvorfor vil det efter Venstres opfattelse så ikke virke på andre områder?

Mener hr. Søren Gade heller ikke, det ville være nødvendigt med et forbud mod ftalater i legetøj til alle børn, at det ville være det optimale? Har Venstre i det mindste ikke det mål?

Så vil jeg gerne høre: Bør Danmark ikke gå forrest og mærke de her skadelige stoffer selv, hvis ikke vi kan få det igennem i EU?

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Jeg kan høre, at fru Pernille Blach Hansen har et had til det, der hedder bromerede flammehæmmere. Jeg er nødt til at henvise til den tidligere regerings handlingsplan. Nu læser jeg op, hvad der er skrevet af den regering, som Socialdemokraterne var med i i 2001. Her står:

»Der er kun et beskedent forbrug af bromerede flammehæmmere i Danmark. Det største forbrug sker ved importerede produkter som f.eks. computere, fjernsyn og biler. Det er derfor ikke tilstrækkeligt at stoppe anvendelsen af stofferne i Danmark. Hvis vi også ønsker at afvikle anvendelsen i færdigvarer, må vi løse problemet på internationalt niveau.« – Jeg gentager: må vi løse problemet på internationalt niveau. »Det kan ikke forventes, at udenlandske producenter af disse produkter vil omstille produktionen for at tilfredsstille et lille land som Danmark. Målet for en afvikling af alle problematiske flammehæmmere, herunder bl.a. stofgrupperne PBV og PBDE, skal opnås gennem regulering i EU og andre internationale fora.«

Det er lige præcis den linje, som den nuværende regering følger. Det er lige præcis den linje, som ligger i lige forlængelse af den linje, som den daværende miljøminister, hr. Svend Auken, lagde.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Pernille Blach Hansen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg anerkender fuldt ud, at det mest optimale ville være international regulering, ingen tvivl om det. Jeg mener bare, at det går for langsomt. Det kan vi se i forhold til Kommissionens nye kemikaliepakke. Det er jo det, der er nyt, at vi risikerer, at der måske går 10 år eller mere, før nogen af de her krav overhovedet træder i kraft.

Det mener jeg ikke vi kan blive ved med at vente på. Derfor spurgte jeg Venstres ordfører: Er eksemplet med ftalater i legetøj til små børn ikke et godt eksempel til efterfølgelse? Der lykkedes det os at gå forrest og presse og følge op meget aktivistisk over for de andre EU-lande, så vi faktisk fik et EU-forbud. Er hr. Søren Gade ikke enig i, at det bør vi kunne gentage på andre områder?

Så er jeg lidt rystet over, at den danske regering slet ikke har nogen store visioner for, hvad man vil på mærkningsområdet, men bare siger,